

'Binding' aan ' de God van Nederland'

Crucifix

Het vorige avondmaal bracht ons aan de voet van het kruis. Daar kijken we op naar onze Heer, de Koning van ons leven. Ieder avondmaal brengt je daar in gedachten (het oud-Nederlandse 'gedachtenis' in het formulier).

Elke crucifix laat dit moment ook aan je zien.

Je ziet de Heer Jezus aan het kruis hangen voor jou.

Dat is dus eigenlijk een mooi symbool bij het avondmaal.

Ik heb er een gekregen en die hangt nu boven mijn bidstoel.

Wanneer je terugdenkt aan het moment dat de Heer daar voor je hing en dat lijden voor je verdragen heeft,

dán besef je pas echt hoe kostbaar je voor Hem bent.

Als kwetsbaar kind van deze tijd geeft me dat moed.

'Mijn Heer heeft me zo lief dat Hij dat voor mij over had.'

'Binding' aan ' de God van Nederland'

‘God in Nederland?’

Maar vorige maand werd het onderzoek ‘God in Nederland 2016’ gepresenteerd. Vanaf 1966 al voor de vijfde keer.

Vanaf het begin in 1966 geeft dit onderzoek te denken.

Je ziet een duidelijke trend:

niet alleen bezoeken steeds minder Nederlanders nauwelijks of nooit een kerk (inmiddels 82%).

Ook gelooft er nog maar 14% van onze landgenoten in een persoonlijke God. 86% doet dat niet meer.

Zó dat is nog meer dan ik dacht en zeker meer dan ik hoopte.

We hebben de bodem nog niet bereikt.

Dat dachten we misschien wel.

En dat hoorde ik veel meer christenen zeggen n.a.v. dit onderzoek.

‘Maar is het geen rapport van zwartkijkers?’

Dat wordt dan wel gezegd hè: ‘het valt wel mee’.

Nee hoor, we zien dit toch ook om ons heen gebeuren.

Zelfs hier op de Biblebelt, zoals ze dat dan noemen.

In Harderwijk stonden twee jaar geleden vier kerkgebouwen te koop.¹

Dat zegt wel iets!

En wij kennen ook steeds meer mensen die niet meer in een kerk komen.

Ook in onze families, ...ja ook in onze gezinnen.

Dat raakt me! En mij niet alleen, daarvan ben ik overtuigd!

Dit speelt bij veel meer christenen hier!

Hoe kán dit nou?

Ieder avondmaal brengt onze Koning ons in gedachten terug naar de voet van het kruis. Naar Hem als een toonbeeld van liefde voor ons, een bron van nieuwe moed. Hij heeft ons verlost, Hij heeft het gewonnen.

En intussen laat het onderzoek ‘God in Nederland’ al zestig jaar lang zien, hoe toch steeds meer Nederlanders het geloof in de Heer verliezen.

Hoe kunnen die twee zaken samengaan?

Heeft zo’n avondmaal dan helemaal geen kracht, geen effect?

En moet de ene na de andere gelovige het toch opgeven?

“*U hebt geen beproevingen te doorstaan die niet door mensen te dragen zijn*”, staat er in vs 13, maar zo ziet het er helemaal niet uit!

‘Verbondenheid’

Dat brengt me bij een tweede gedachte uit ons Avondmaalsformulier:

‘verbondenheid met Christus’.

¹ 1 De Protestantse Gemeente Harderwijk is indertijd ontstaan uit het samengaan van de Hervormde Nieuwe Kerk en de Gereformeerde Kerken in Harderwijk. Naast het gebouw van de Nieuwe Kerk staan ook de Plantagekerk, Stadsdennenkerk en de Veldkampkerk te koop, met daarbij twee pastorieën

Daar zou ik het deze keer kort over willen hebben.

De Heer Jezus neemt ons in gedachten mee naar de voet van het kruis.

Maar Hij laat ons daar niet op een afstandje van Hem staan.

Het verhaal gaat verder vanaf de voet van het kruis

Hij gaat een hechte band met ons aan.

We staan niet alleen bij het kruis te kijken naar zijn lijden voor ons, maar we lopen daarna vanaf het kruis uit het graf, achter Hem aan verder, een heel nieuw leven binnen.

Ieder die bij de Heer Jezus hoort raakt in zijn/haar leven verbonden met Hem.

Maar als we zo met Jezus verbonden zijn, waarom gaat het dan niet beter met 'God in Nederland?' Met óns, christenen, in Nederland?

'Binding?'

In de brief die Paulus aan de christelijke gemeente in de stad Korinte schrijft, wordt het duidelijk hoe dat kan.

Door het avondmaal ben je wel degelijk verbonden met de Heer, schrijft Paulus. Het staat er heel sterk:

Maakt de beker waarvoor wij God loven en danken ons niet één met het bloed van Christus? Maakt het brood dat wij breken ons niet één met het lichaam van Christus? (1 Cor. 10:16 NBV)

Het beker en het brood maken ons één gezelschap met de Heer.

Met de Heer Jezus leven we samen in een levenseenheid!

Je zou het kunnen vergelijken de binding van een ski.

Die zorgt dat je stevig aan de ski vast komt te zitten.

Zodat jij en de ski a.h.w. één worden,

en je samen de helling afkunt.

Zo maak je alle bewegingen mee met die ski.

Zelfs als je dat helemaal niet wilt, je zit er aan vast.

Is dat dan net zo'n band als de binding van een ski?

Zijn we ook zo verbonden met de Heer Jezus?

Dat dachten sommige leden van de gemeente van Korinte wel.

'Ik hoor bij de gemeente van Christus hier in Korinte', dachten ze.

'Ik eet mee als er avondmaal gevierd wordt'.

'Dus hoort de Heer bij Mij en gaat Hij overal met me naar toe.

Ik ben gered, mij kan niets gebeuren.'

De Heer is als een soort amulet om mijn hals.

-Een amulet is hanger waarvan men denkt dat er kracht in zit.

Die gaat overal mee naar toe-

Hij beschermt me in alle omstandigheden.'

Je kunt het ook anders zeggen: de Heer Jezus is als een vaccin tegen het kwaad en het avondmaal is de manier waarop je het inneemt.

En dan ben je veilig voor besmetting.

Dat was maar goed ook hè.

Want die christelijke Korintiërs waren heel druk in het sociale leven.

Ze hadden allerlei niet christelijke contacten waarmee ze werkten en hun zaken deden.

Die ontmoeten ze ook op de offermaaltijden voor de andere goden, een soort openbare eetgelegenheden waar veel mensen kwamen.

Daar kwam iedereen in Korinte, en daar kon je dus ook veel mensen ontmoeten.

Nou ja, niet echt een plek die je aan de Heer doet denken,

het gaat daar over afgoden! En dat deden zij dus ook niet.

Maar dat geeft niet, want 'zaken zijn zaken' tenslotte.

Dus dan heb je het niet over Jezus, 'dat snappen die mensen toch niet.'

En jij hoeft je geen zorgen te maken, voor verkeerde invloeden want jij bent veilig natuurlijk, want Jezus gaat met je mee.

Hij beschermt je wel.

Voel je wat er hier niet goed gaat?

Deze mensen overschatten het avondmaal en onderschatten Jezus.

Jezus' was een dingetje geworden en het avondmaal een middeltje.

Handig als bescherming tegen het kwaad,

veilig als levensverzekering voor de toekomst.

Vast onderdeel van hun eigen leven,

maar op dat leven had de Heer Jezus verder niet zoveel invloed.

Hun dagelijkse leven bleef zoals het was.

Net zoals dat van de anderen in Korinte.

Maar de Heer Jezus is geen kracht die je beschermt tegen het kwaad.

Zoals als een vaccin je beschermt tegen ziekmakende bacteriën.

en een talisman tegen boze invloeden.

Een ding die je overal kunt meenemen jouw leven in.

Maar Jezus is geen medicijn, Hij is de dokter!

Hij is geen middel maar een persoon.

Dat is een groot verschil.

Een middel werkt, daar hoef je verder niet bij na te denken,

maar de dokter praat met je en spreekt je aan op je verantwoordelijkheid.

'Je moet minder eten en meer sporten'

Dat gaat niet vanzelf, dat moet jij dan gaan doen.

De Heer Jezus vraagt je: 'loopt achter mij aan een nieuw leven in.' Neem afscheid van je oude leven, van alles dat niet de bedoeling van God is en begin met Mij aan het nieuw leven.

Ik maak het mogelijk! Ik geef je daarvoor je kracht!

maar jij moet zelf met mij meelopen en een nieuw leven beginnen.

En ieder avondmaal nodigt Hij je a.h.w. bij Hem aan tafel.
 Niet om even snel een middeltje in te nemen, maar met Hem te eten. Met Hem om te gaan, opnieuw tot het besef te komen wie je eigenlijk bent en wie de Heer voor je is: 'Ik heb een binding met de Heer Jezus, ik laat me door Hem los maken uit een verkeerde levensstijl en ik volg Hem in een nieuw soort leven.'
 En door dat Avondmaal krijg je niet alleen nieuwe moed, maar op een wonderlijke manier geeft het je ook nieuwe energie.

God in Nederland?

Waarom gaat het zo slecht met christenen in Nederland?
 Dat is een moeilijke vraag waar je niet zomaar een antwoord op kunt geven. Het komt onder andere door de grote invloed van ongeloof, die is er veel meer dan eerder en je merkt er dus ook meer van. Daar hebben alle gelovigen last van. Meer en meer lijkt je als gelovige de uitzondering op de regel.

Maar het is niet omdat God niet sterk genoeg is.
 Niet omdat de Heer Jezus ons niet lief heeft.
 Niet omdat het Avondmaal geen energie geeft.
 Maar het zou wel kunnen zijn dat de Heer uit dat avondmaal verdwijnt en uit ons leven verdwijnt
 Omdat wij de energie voor ons zelf proberen te gebruiken, voor ons eigen leven. Dat eigenlijk nog heel erg lijkt op het oude, en niet op het nieuwe leven waarin de Heer ons vooropgaat..
 We proberen de Heer aan ons oude leven te verbinden, in plaats dat wij ons verbinden met een nieuw leven met de Heer.

Dat kun je zien aan één van de afgoden van onze tijd (van alle tijden): geld
 Geld is belangrijk, van geld verwachten we veel en over geld praten we veel. En wij gebruiken geld vaak niet zoals God het wil, maar proberen God te hulp te roepen bij onze levensstijl .
 'God zij met ons', graveren we in ons geld, niet: 'Laten wij met God zijn'.
 Wij blijven op deze manier hangen in het oude leven en denken dat dat geen kwaad kan.
 Jezus is immers opgestaan.
 Hij zal ons dus wel redden.
 We vragen Hem naderhand wel om vergeving.
 We beginnen niet echt aan het nieuwe leven, maar proberen Jezus veel eerder bij ons oude leven te betrekken.
 Dat is goedkope genade
 Paulus waarschuwt scherp" *'Laat daarom iedereen die denkt dat hij stevig overeind staat oppassen dat hij niet valt.'*" (1 Cor. 10:12 NBV)

Ja maar is het nieuwe leven niet veel te moeilijk voor ons?

Dat kunnen we toch helemaal niet.

Aan het nieuw leven beginnen tussen heel veel mensen die voor het oude leven gaan!

Nee dat kunnen we zelf niet, maar als de Heer Jezus er bij is, wel. Paulus moedigt ons aan: *U hebt geen beproevingen te doorstaan die niet voor mensen te dragen zijn. God is trouw en zal niet toestaan dat u boven uw krachten wordt beproefd: hij geeft u mét de beproeving ook de uitweg, zodat u haar kunt doorstaan.* (1 Cor. 10:13 NBV)

Wie een nieuw leven in Jezus' voetspoor leidt kan soms rekenen op soms zware, maar geen bovenmenselijke beproeving!

Juist door de kracht van de Heer niet bovenmenselijk...

Je hebt immers je Heer gegeten en gedronken.

Want de Heer bindt zich aan jou,
maar de vraag is: bind jij je ook aan Hem?

Amen

ds. Wieb Dijksterhuis, april 2016